

AURORA SOCIAL

Setmanari defensor dels interessos del Treball

Les comunicacions a la Redacció s'han de rebre lo més tard el dilluns.

No's tornan els originals.

REDACCIÓ
Plassa de Santa Agna, 4, pls 2.^a
Apartat de correus núm. 26

Espanya, mitj any 1'50 pts., per corresponal 1'75.—Estranger, mitj any 2 francs, per corresponal 2'75
Número solt 5 cèntims.—Paquet de 25 números pera la venda 75 cèntims
Pagos a la bestreta. Poden enviarse sellos de correu y tota classe de lletres de facil cobro.

ADMINISTRACIÓ
Plassa de Santa Agna, 26, llibreria.
Apartat de correus núm. 26

Pels propagandistes.—Havent vingut a aquesta redacció algunes persones, preguntant si subscribintse per un número determinat d' exemplars, podrien obtenir rebaixa, fem a saber les següents condicions:

5 números	7 ptes.	semestre
25 »	30 »	»
50 »	50 »	»

Desitjant AURORA SOCIAL realisar tot seguit sos propòsits d' afavorir a la classe treballadora, fa a saber a totes les persones que tinguen colocacions a donar, que publicarà l' anunci de dites colocacions, GRATIS en ses columnes.—Hores de despaig en aquesta redacció: De 12 a 1 del mitj-dia.

Els obrers de Catalunya

La antiga esclavitud y l' proletariats contemporani!

He comparat aquestes dues classes socials y m' ha semblat que d' aquesta comparació podria eixir-ne un raig de llum pera aclarir la qüestió obrera a Catalunya.

¿Sabeu lo que era un esclau?

Un esclau era considerat, no com una persona, sino com una «cosa.» Com un «instrument vocal», posat al servey d' un altre home.

Aixó evidentment era una gran injustícia, perquè no hi ha cap home que s' ordeni a un altre com a fi. El fi del home es més alt.

¿Y eran molts els esclaus?

Les dues terceres parts de la humanitat. A vegades eran pobles enters que queyan en captiveri. Els monuments que estudian els antiquaris al Egipte y a l' Assiria recordan encare avuy aquestes grans esclavituds colectives. Les piràmides de Memfis les alsaren el esclaus. Els palaus de Babilonia els bastiren els esclaus.

A l' Àtica, que fou un dels països més avensats del mon antic, s' hi contavan 20.000 ciutadans lliures per 400.000 esclaus. En el Peloponesus, una altra regió de l' antiga Grecia, per cada espartia-ha hi havia deu ilotes, es dir, deu esclaus.

A Roma formavan un exèrcit. Un sol patrici, Scavrus, en tenia 4.000 en els seus camps.

¿Durà molt temps la esclavitud?

Continuà fins que aparagué la Era nova, es dir durant milers d' anys.

¿Com s' explica—diren el meus lectors—com s' explica que aquesta gran injustícia durés tan temps en el mon? ¿Com s' explica que no esclatessin revolucions pera trencar els jous y les argolles de ferro?

Revolucions antigues

Si, de revolucions ja n' esclataren algunes. La historia de Roma ns parla d' una *vaga* popular, de la retirada del poble a la Montanya sagrada, de la Guerra social en temps dels Gracus, de la revolta dels esclaus conduïts per Espartacus.

¿Per què no triomfaren?

Pero aquestes revoltes no conseguiren may la llibertat dels esclaus.

Sabeu ¿per què?

Perquè ls esclaus mateixos no tenian un clar y ple coneixement de la propia dignitat, dels drets que corresponen a la persona humana. Perquè aquestes revoltes eran com les convulsions del malalt inconscient, que inútilment protesta de les punyides del dolor, per no conèixer la causa de la seva malaltia, ni el règim que ha de seguir per la seva curació.

Aquelles revolucions terminavan sempre ab la victòria del més fort. Y l' més fort era l' Estat, es dir, el mateix que definia y concedia el dret. ¿Com voldria fer justícia als que s' revoltavan contra sa mateixa organització?

Errors antics

La societat pagana estava mal organitzada, estava constituïda sobre bases falses.

Se partia del fals principi de que l' Estat ho era

tot y l' individu no era més que allò que l' Estat volgués.

Al Estat se l' considerava com la única font de la justícia, del dret, de la llibertat y la personalitat.

Aquells a qui l' Estat decretava que s' havian de negar aquestes coses eran els esclaus.

Aquesta consideració era general. Era un modo de pensar que l' acceptava tothom, fins els homes que s' tenian per més bons y per més sabis.

Veuasquí perquè la societat pagana no era tan culpable com sembla a primera vista de les injustícies de la esclavitud. Tothom vivia en aquest gran error.

La causa del triomf

La esclavitud solament s' emancipà quan aquest error desaparegué de la societat, quan aquesta se organitzà, no sobre la falsa base del Estat omnipotent, sino «SOBRE LA PERSONALITAT HUMANA, CONVERTIDA EN CENTRE DE LA VIDA PER LES ENSENYANSES DE LA CONCIENCIA.»

Els proletaris

Ab el proletariats passa avuy una cosa semblant a lo que passà ab la esclavitud.

Es veritat que l' número de proletaris no es tan gran com ho fou el dels esclaus.

Es veritat que als proletaris no se ls negan pas en teoria quan menos, els drets que corresponen a la persona humana.

Pero lo cert es que l' proletaris forman avuy la classe social que sofreix més de

la injustícia econòmica

La societat moderna està també mal organitzada per lo que s' refereix a les relacions entre l' capital y l' treball.

¿Quin n' te la culpa d' aquest gravíssim mal?

Foren els que destruïren el règimen corporatiu. A Fransa els ministres de la República, y a Espanya els de la Monarquia.

Un gran error modern

La destrucció dels antics gremis fou un gran error d' en Turgot, que no s' cuydà de substituir-los per res més; deixant aixís sens defensa les classes treballadores y abandonantles a les explotacions del individualisme industrial.

Aquest error ja fa més d' un segle que ha entrat en les costums, y lo petjor es que ha sigut de-

fensat per algunes escoles econòmiques, per exemple l' escola de Manchester. Es com una malaltia hereditaria que s' han anat trametent les generacions.

Es un contagi que pateix la societat, que li encomenà el segle XVIII y que mes amunt, en el segle XVI havia comensat a propagarse en els països d' Europa.

Un exemple

Suposem una familia numerosa que ha heretat la tuberculosi dels excessos dels seus avis. Hi ha germans que son físichs en el primer grau, altres en el segon y altres en el tercer. Els que sofreixen menos no son pas els culpables dels majors sufriments dels altres germans seus.

Donchs aquest es el cas de la societat moderna.

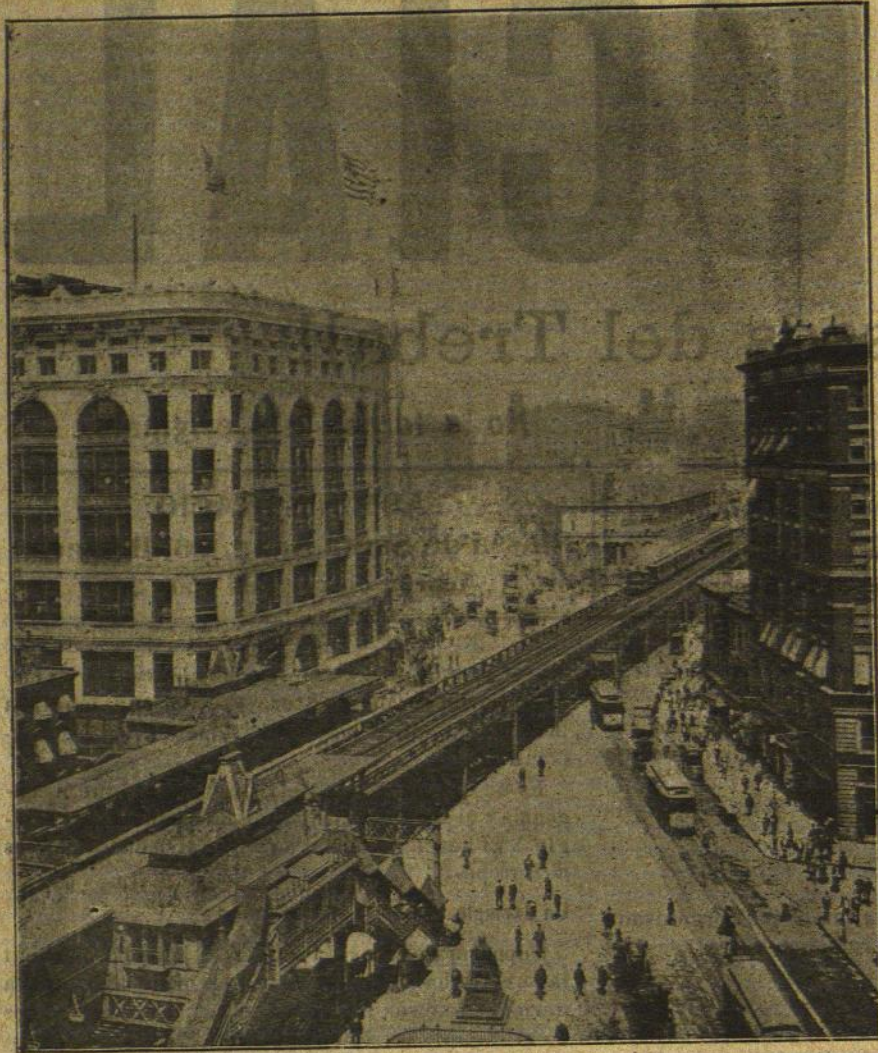
Avuy aquesta societat comensa ja a adonarsen del gran error comés pel segle XVIII, y en tots els països se treballa pera reorganisar les associacions del treball, segons la base dels antics gremis.

Pero l' edificar y l' reedificar costa més que l' destruir.

Per aixó convé que anem ab molt compte quan se tracti d' emplear procediments destructors.

La muller.—Quan torni de la fràbrica vull que m' tinguis parada la taula, y que ja hagi donat el biberó a n' el nen.
El marit.—Vaja, noya. Ja pots dir al teu amo qu' ab aquests progressos de la industria, aviat ferem el món al revés.

NOVA YORK.—Cooperativa Herald. Sexta Avinguda y Carrer 33, atravesats pel ferrocarril elevat, qual estació—ascensor s'ovira en primer terme.

La forsa que 'ns port salvar

La forsa que organisa la societat no es la forsa violenta, sino la forsa evolutiva, armònica y progressiva.

L' esclat momentani y violent del llamp fon els cables, apaga 'ls focs incandescents y paralisa les màquines, mentres la corrent elèctrica, que circula contínua y suaument, ilumina cada dia tota la ciutat y dona impuls a les màquines y condueix els tramvies.

Obrers de Catalunya! aquesta es la forsa que 'ns ha de salvar, que ha de reivindicar el nostres drets. No 'ns destruïm mutuament, ni destruïm als altres.

Ajudemnos!

Self help! com diuen els inglesos. Ajúdat tu mateix. Il·lustrem la nostra consciència. Tinguem un clar coneixement dels nostres drets y debers.

Aixó constituirà una part de nostra tasca. Puix si no teníem aquest clar coneixement, seria impossible que 'ns fessim escoltar. Mes quan la nostra veu sigui un eco seré y poderós de la rahó y de la justícia, se farà escoltar de totes les classes socials.

Desvetllem les classes productores

En el nostre pays les classes productores no estan encare prou educades en l'Economia social, pera ferse càrrec de les justes reivindicacions de la classe obrera. Están massa distretes del nostres interessos pera ocuparse dels seus.

Hi ha molts amos que creuen que solament ens mon l'esperit d'odi y de venjansa. Y aixó es un mal entés, es una prevenció que tenen contra nosaltres.

Perque l' obrer català lo que demana es justícia: justícia pera tothom! Reclamem, donchs, l'atenció de les classes productores sobre 'l problema obrer a Catalunya y en el reste d'Espanya.

Dihemlos la veritat

Femlos compendre 'ls termes veraders en que està plantejada la qüestió social; representemlos quina es realment la nostra situació, sens exageracions, ni apassionaments. Que la veritat pera ferse ovidadora, no necessita de disfresses, d'il·lusions òptiques, ni de falsos diamants.

Per aixó no podem menos de rebelarnos contra aquells que enganyan, enmatzinan y explotan als companys més creòls y menos instruits de nostra terra. L' obrer català no necessita de falsos redemptors, de forasters que visquin del seu suhor, de traydors que 'l venguin, de farsants que li prometin tot y no compleixin res y no deixin al poble altra perspectiva que la miseria y la desesperació.

L' obrer català té prou bon sentit pera compendre que no l'han de fer felis les utopies, sino les realitats.

Fem respectar els nostres drets. Pero no basta. Y çóon ho lograrem?

Femlos cumplir

Per medi de l' associació sindical, per medi de l'organització corporativa.

Una vegada en Karl Marx va dir aquestes paraules:

«Proletaris de tots els països, uniu!»

Pero faltava afegir:

Organisemnos!

Perque la societat no es pas la unió de les coses mortes. Es la unió de les coses vives. No es mecànica, sino orgànica. No es un pilot, sino un cós.

La nostra fórmula ha de ser la de la Economia vivent, progressiva y plena de joventut:

L' Associació lliure en la professió organitzada

Aixó vol dir que cada art, que cada ofici, cada industria y professió ha de conservar sa individualitat, sa personalitat y llibertat de moviments dins de la associació general. Aixó vol dir que pera associarnos hem de tenir en compte les necessitats de cada organisme, segons les circumstancies de lloch y temps.

Aixó vol dir que 'ns hem d' associar, no solament pera destruir els enemics exteriors, sino també pera desenrotllar y millorar nostra vida.

Nosaltres hem format societats de resistència, pero no n'hi ha prou:

Hem de fundar societats de conquesta

El moviment societari considerat solament com a arma revolucionaria es avuy calificat de «moviment prehistòric» pels més grans economistes y sociòlegs moderns.

Avuy tot evolucionaria, fins el socialisme,

que considera ja avuy com romàntica novela la teoria marxista. Y el moviment societari obrer ha progressat en una forma fins avuy desconeguda a Catalunya.

Ja es hora, donchs, de ferlo entrar en la corrent general. Ja es hora de que conquisti fins la pública llegislació, com ho va fent a Inglaterra, Bélgica, Alemanya, Austria-Hungria, Rumania, América y Australia.

Obrers de Catalunya, Salvemnos!

A Espanya encare falta una lley d' associacions professionals.

Femlosla mellor que 'ls gremis de la Edat mitja.

Estudiem les seves ordenacions, deixem apart lo dolent y aprofitemne lo bo.

A Barcelona son ja alguns els que treballan en aquesta obra, y d' ella ens farem eco desde les columnes d' AURORA SOCIAL.

Organisemnos, obrers, sindicemnos, agremiemnos a la moderna, que d' aquesta obra depenja la nostra salvació.

CLARIS.

La reglamentació de les hores de treball

En una revista de París, B. G. Maze Gencier s' ocupa de la reglamentació de les hores de treball: sens pretendre indicar la solució de aquest gren problema tan dificultós de resoldre, ni donar opinió exacta sobre aytal materia, preté francament precisar els termes del problema a fi de que puga estudiarse. Tracta primerament de si l' Estat té 'l dret d' intervenir en la disminució de les hores de treball de les persones adultes, y respón afirmativament, ja que 'l treball es 'l acte de un ser racional que té dret a la protecció legislativa del Estat. Tracta a més de quin podria ser el màxim de la durada del treball, y parla, a l' efecte, de la tendència de substituir el reglament diari del treball per un reglament setmanal pel qual se fassi possible reposar els dissipats a la tarde: eix repòs té grans ventatjes socials y per las families treballadores. Parla també l' autor respondent als adversaris de la disminució del treball insistint una vegada més sobre la gravetat del problema.

Problemes feministes

Diferentes menes de feminisme

Un dels fets de mes relleu en nostres temps es la aparició del feminisme, que avuy vol ser considerat com un fet important en l' ordre, no sols econòmic, sino fins polític y social.

Fa alguns anys de feminisme ningú n' parlava; la paraula feminisme ni tant sols se troba en nostres antichs diccionaris. No es pas que no hi hagués qui s' ocupés del millorament moral y també econòmic de la dona.

La historia demostra que fou rehabilitada en la seva dignitat, desconeguda en el mon paga, com ho es encare avuy en els pobles que no han vist naixer el Sol de la civilització.

Pero l' ordre econòmic ha cambiat en el mon y aixó ha creat necessitats y condicions noves que han plantejat la qüestió feminista.

Comensem per preguntar-nos: ¿El feminisme es una doctrina, es un sistema, es una escola? En aquest concepte quins son els principis de aquesta doctrina, las bases de aquest sistema, las afirmacions de aquesta escola? ¿Se tracta solament de utopies, o hi ha un fons de veritat que val la pena de ser examinada?

Si no es una doctrina, ¿serà una aspiració, una tendència? En aquest cas ¿es o no una idea realizable? Y cas de no ser practicable en sa totalitat ¿fins a quin punt el podem considerar tal?

Hem de fer notar que de feminisme n' hi ha de va-

ries menes. Tenim el feminisme utòpic dels radicalismes extrems. Aquest no es una doctrina, ni un sistema, ni una aspiració de tendències racionables. Les que 'l professan son dones històriques que 'ls romàntichs de la política y la sociologia utilitzen o explotan com instruments de llurs fins essencialment perturbadors o millor dit destructors, que com furies del avern se tiran al carrer en dies de bullanga y predican en els clubs que tot s' ha de passar a toth y sang. Aquestes petrolieres sols logran fer autipàtica la causa del feminisme.

En un altre graham trobem aquestes altres dones que no se senten bé dins la llar de la familia, que volen sortir d' aquest ambient de respecte y consideració, emancipantse del pare o del marit y competir ab l' altre sexe acaparant els càrrecs y professions propies del home.

Tenim un altre feminisme de caracter essencialment immoral: vol la dona emancipada de tot dehor, de tot jou, inclòs el llas conjugal; proclama l' independència de totes les lleys de la honestitat y de la decència: son 'l home que 'l viu en enfonsades en el fanch de la societat.

Escoteu lo que diu una de ellas, Eliza Farnham: «Han arribat els jorns en que els homes, rassa grotilera y brutat de explotadors, haurán de cedir a les dones aquest domini que ells han exercit fins ara per la mes gran desgracia de la humanitat. Les dones son mes perfectes que 'ls homes, son temperament més sensible, més delicat; la dona es a l' home lo que l' home es al gorila». La frase revela bé fins a quin estat de follia portan certs radicalismes.

Aquestes tres menes de feministes son les que pretenen acaparar el feminisme; son les que mouhen més brega, y veus aquí perque per molta gent de seny fins la paraula feminisme s' ha fet sospitosa.

Es menester reconèixer que en la nostra terra catalana ab son bon sentit practic, aquesta classe de feminisme logrà poch adeptes y está faltant de prestigi.

A Alemanya mateix aquest feminisme está tan desacreditat que quan en Bebel s' ocupa d' aquest tema parla en el desert.

Hi ha un altre feminisme més ignoscent: el de aqueixes dones perles que el treball de la casa, el cuidar dels details de la familia, la tasca propia de la mare, de la muller o la filla, els sembla prosaich, la lectura de novelas té constantment esvalotada la seva imaginació; plenes de pretensions, passen son temps en altres lectures que son cervell no pot digerir, y s' formen un ideal de feminisme fora de tota realitat.

Hi ha per fi un feminisme de caracter econòmic social. Aquest está dins de les realitats de la vida.

No s' ocupa de política, no s' fica en cavories: es practic, vol millorar la situació econòmica de la dona, vol que pugui satisfer millor ses necessitats, ser més considerada, y per consegüent, menos explotada; pero aixó dins del ordre de la justícia econòmica y social, y més que de esperances més o menos realisables, ella prefereix viure de realitats.

El sociòlech Naudet defineix el feminisme «una doctrina que relinquia en favor de la dona, en el còdic, certs drets desconeguts per les Homs, y en la societat un lloch just y ligitim, refusat per les costums». La dona te efectivament drets que avuy no venen consignats en els nostres còdichs: ¿La manera de esser del nostre ordre econòmic, respecte a la dona y especialment a la dona obrera, a la que te de viure de son treball, está dins de la justícia? Examina aixó, discutit-ho, treballa per el millorament ligitim de la condició econòmica y social de la dona aixó es feminisme de bona lley; nosaltres som partidaris de aquest feminisme, aquest es el nostre, aquest es el que sostindrem en el nostre períodich.

Y.

El Seny

En una terra més lluny d' ahont se pon el Sol hi havia una montanya alta, molt alta.

Y veus aquí que la gent restava embadalida guaytant amunt, més amunt, arran mateix dels núvols.

¿Què hi devia haver al cim de la montanya?

A la cua de tothom pujavan els pobres—que sempre 'ls ha tocat l' anar a peu.

Pujavan per la dressera, suhant, esbufegant, ajupits, esdernegats de fatiga, ab els peus inflats y ensangrentats.

Pero eran molts. Eran com les onades quan se reinfia el mar.

La boyra s' espessia, tapava les cingleres y esborrava les distancies.

Y s' perdía molta gent y n' hi havia que queyan al fons dels precipicis. Els que estaven més amunt topaven ab una penya collosal, encinglerada, tallada verticalment.

Y amenssavan ab els punys closos el cim enganyador.

—Montanya de la Ditxa—li deyan renegant—abaixat fins a mi.—

Y tot plegat s' esquinçava un llençol de boyra, y s' enlayrava l' cim, y la montanya inmovil els escarnia y somreia.

Els desesperats formavan ja una colla. Havian construït màquines terribles, tapades, enroscades, carregades d' explosius.

Volian fer esclatar el cim de la montanya.

Mes veus aquí que de sobte, en el relleix de la penya se 'ls apareix el Seny, de barba blanca, d' ulls fonsos y tranquils com els estanys que bracejan sota les baumes de roca.

—Ahont aneu?—va preguntar a les turbes.

—Al Cim.

—Us heu errat de camí.

—Be prou que 'ns el farem.

Y al dir aixes paraules, el més desesperat etgegá un projectil com una pera de ferro, que reboti en mans del vell sens esclat ni espetech. El Seny desarmá la bomba y la tirá al fons del mar.

—Ojats!—els digué. Y mostrantlos una rosca, única reliquia que havia conservat de la màquina infernal, el vell continuó senyalant ab el seu dit la espiral del cargol.

—Aquest es el camí... La pendent es massa esquerpa y la montanya molt alta. Enroscàveu la pendent y arribareu al cim, sens malgastar el brahó. Pujéuhi serpentejant que hi arribareu una mica endarrerits, pero segurs y sans.

Y grante de espalltes a la colla dels obrers, grava en la penya dura aquest consell probat:

L' EXIT COM EL SABER ES UNA LLARGA PACIENCIA.

BONAMICH.

Han visitat aquesta Redacció la major part dels períodichs que s' publican a Catalunya.

Moltes son les persones que 'ns han visitat també fentnos propostes d' obres y demanant colocacions. A les que 'ns remetent anuncis de colocacions, originals e impresos, els agraïm l' interès que demostran pel nostre setmanari, el qual ha despertat un moviment encoratjador en la classe obrera.

Ens es impossible contestar a tothom per falta d' espay.

¡Oh, la llibertat d' Industrial!

L' obrer pobre habita 'l lloch que l' ha vist naixer, prop de la empresa que li proporciona medis de subsistencia. Se dirá qu' es lliure de establir-se ahont millor li sembli; pro, çóon pot exercir aquesta llibertat, si té muller y fills? Si deixa de treballar un dia solament, patirà fam. ¿Cóm viatjará setmanes enteres, privat del salari y obligat a alimentarse y a alimentar els seus, y sens tenir la certesa de trovar treball? Aquest home anirà de dret a topa ab la miseria... Que s' alabi tant com se vulla la llibertat d' industria, pera l' obrer en qüestió—y aquesta es, per dirho aixís, la regla general—no existeix ni llibertat d' industria, ni llibertat d' establiment; si no vol morir de fam, te de posar arrels ab tota sa familia en tal localitat, en tal industria determinada.

La necessitat en que s' troba de demanar treball a tal o qual amo es pera ell tan absoluta, tan imperativa com podria esserho pera l' esclau a qui s' obliga a treballar ab el fuet a la ma y ab la amenssa del cep.

KETTELER

Dialech cassat al vol

Personatjes: dos obrers.—Lloc una casa en construcció al Aixúmp de Barcelona.

—No sé qui hi pot haver que avuy encara tinga confiança ab períodichs, que s' diuen defensors nostres, y a fé que no crech que en el mon hi haja estat un altre home m's entusiasta que j' per llegirlos y fins per enpassarme tot alló que 'm figurava escrit per el triomf de nostra causa; per lo tant Jaume no 'm vingues ab sermons que be prou me n' has fet, perque t' prometo per un may més llegirne cap.

—¿Vols dir que va de bo Miquel?

—¿Si n' va? Ja t' asseguro que no m' atraparé cap més d' aquets papa-dinerus que fingistes redemptors del poble y espolsant de cinch en cinch céntims els diners de la classe treballadora se la xalan qu' es un gust mentres a nosaltres ens deixan a les banyes del toro.

—Mira Miquel no ho penguis com a sermó y no t' enfadis però ja sabs que sempre m' has sentit dir el mateix. No n' trayem cap profit de barallarnos ab uns y altres com ens aconcelen els diaris que tu m' llegies, sino que valdria més que nos ab nos ens associéssim per 'l dia qu' estás malalt, per la quinta, per fer un dot a les noyes quan se casin y per la vellesa. ¿No valdria més qu' en lloch de donar bona vida a aquexos bagarros que 'ns esploten ens la donemmes a nosaltres?

—¡Oh! pero lo bo es que pera que 'l poble conega lo que son tots aquets capitosos espavilats, no hi ha més que escoltarlos a n' ells mateixos el dia que s' barallen, perque t' asseguro que s' posan de modo y de manera que no hi ha pera ahont agafarlos.

—Llavors te diuen que 'l Director ó que 'l redactor del períodich que t' defensa, es un pillo o un lladre, o un traïdor, o un assessi, te contan aixó, alló, y lo de més enllà y... tu t' quedes ab un pam de boca baaaaadaa pero per aixó, Peret, esquitxa 'ls céntims.

—Sí, home; tu t' quedes lo mateix o pitjor de lo qu' estaves, pot ser sense pa a casa y mentrestant ells viatjen a primera, menjen en els millors restaurants y gastan un rumbó que ningú sab d' ahont ix... es a dir, prou qu' ho sabem, prou, els que no tenim trenyines als ulls, ¿sabs d' ahont?... Donchs de la llana del vostre clatell y aixó, que us teniu per esquilats...

—Ara sí, que faig la resolució de no llegirne may més cap... ja n' poden fer, noy, de períodichs, que n' Miquel no s' hi gastará ni un céntim partit pel mitj.

—Doncs ¿veus lo que son les coses? ara que tu fas aquesta resolució, jo que com sabs molt be no m' hi tractava, prometo comprarne una cada setmana.

—¿Tú?

—Sí, sí, jo, perque m' han donat el primer número de un setmanari, que per mi, es el que nosaltres, els de la classe treballadora, necessitem, aixó es, un períodich que 'ns instrueixi, que defensi 'ls nostres drets, que 'ns ensenyi a governarnos per nosaltres mateixos sense necessitat de redentors y al mateix temps ens distregui ab algún gravat, historieta o algun article per riure o passar l' estona.

—¡Beneit del cabàs! ¿y aixó t' creus?

—El beneit ets tu ¿veus? jo faig com aquell, veure y creure; té, (trayentse un períodich de la butxaca, llegeix) AURORA SOCIAL, setmanari defensor de 'ls interessos del treball.

—Sí, un de tants, un altre xucla céntims, una nova...

—¿Vols ferme 'l favor de callar y escoltar?

(Llegint) «Al públich: Falta un períodich de cultura y acció social dedicat exclusivament a defensar els interessos del treball y a procurar de una manera IMMEDIATA, fixati be, IMMEDIATA, el benestar del poble.»

Tots ho diuen aixó, home, aquest es l' engranall o l' esqué de que s' valen pera cassar Miquellets, tan babaus com jo y...

—Per Deu, calla, que tocará l' hora de rependre la feyna y no podré acabar de llegirte lo que vull.

—PROCEDIMENTS FRACASSATS ¿ho entens be? PROCEDIMENTS...

—Sí... FRAAACAS... SATS.

—(Llegint) La major part dels períodichs ho esperan tot d' un procediment radical que s' fa consistir en el triomf d' un home.

—Sí, com si diguessim d' en...

—Fes el favor, home de callar; (continúa) D' una forma política o d' un sistema flamanu de sociologia.

—Alto noy ¿ab que s' menja aixó de la sociologia?

—Fes el favor, home, mira més abaix que diu: Totes les millores que han assolit en la edat mo-

derna les classes populars a Alemanya y Bèl·gica, a Inglaterra y als Estats Units se deuen principalment a les conquestes que han anat obtenint els obrers mateixos (fiscals i bé) per un procediment evolutiu per llur propi esforç energic y persistent.

—Això sí que m'agrada Jaume.
—Més t'agradarà això altre (llegint). CONDICIONS INDISPENSABLES DEL BENESTAR DEL POBLE. —Pera l'home, com pera la família y pera els individus, el benestar de la vida suposa un cert nombre de condicions preliminars e indispensables: la llibertat...

—Bravo noy y tiba que ja m'agrada això, pro ¡ay! llibertat de la bona... segueix...

—(Segueix llegint) La salut, el treball, el guany suficient, la sobrietat, les bones costums, l'estalvi, la previsió, l'ordre, la pau y l'alegria. ¿QUI LES FARÀ CUMPLIR aquestes condicions si'l poble no troba qui vetlli per sa instrucció y sa educació?

—Xòcala, Jaumet, xòcala, que aquets van al grà y de debò... llegeix, llegeix.

—PROPOSITS DEL SETMANARI. —El poble, donchs, necessita d'assessors y secretaris fidels, lliures de cobejança y ambicions, generosos, de bona voluntat, que l'ajudin a defensar els seus drets y a cumplir els seus devers.

Aquestes són les funcions que 'ns proposem exercir desde les pàgines de AURORA SOCIAL. AURORA SOCIAL ve donchs a recullir els raigs de la veritat, a reflectir la llum de la rahó imparcial y serena del seny tradicional de la rassa catalana, a fundar una obra de vulgarització científica.

—Pero qui son aquesta gent que han tingut tan bona pensada, Jaumet?

—Mira que diu més avall: No som «polítics», No som «utopistes», (que vol dir que no prometem ideals absurds ni il·lícits), No som «burgesos»...

—Donchs ¿qui redimontri son?

—El temps, diu al final, us demostrarà si jo estimo al poble, si cerquem el benestar dels que treballen y penen, perquè son nostres companys, perquè son germans solidaris nostres en la lluita per la vida y felicitat...

—Pero tu hi posas confiança, Jaume, ab tot això!

—Ja veuràs Miquel; el pensament m'agrada, els medis també... y l'heu de tres peles l'any es tan just, que no crech que s'hi puguin fer cap calces noves, de manera que en Jaume que ja sabs que no havia posat may fe en cap periòdic, serà constant llegidor d'aquesta nova Aurora perquè m'hi vaig a suscriure tot seguit.

—Jo, per ara, m'accontentaré ab llegirla, ¡ay! si m'la deixas.

—Prou home, prou, pero, entenemse si trech algun bon lot de les rifes que faran tu t'accontentaràs ab mirartel no més.

Ara, jo, dirigintme a la honrada classe treballadora de la terra, li aconsellare que si no s'usuriu al nou setmanari com en Jaume, al menys que fassa com en Miquel, que l'legeixi.

E. L. PI

Consell positiu

Del poble de Massanet

n'extrium jo y en Falet

per fer cap a Barcelona.

Abdós fadrins de manyà,

varem pensar: ¡no 'ns caldrà

pas ferhi ballar la mona!

¡Com recorda aquell camí!

Era de bon dematí

que empenquerem la jornada

ab cor trist, no sens motiu,

puix l'abandonar el nu

sempre dona sotregada.

Però ¡ah! la juventut

y aquella dolça virtut

que esperansa s'anomena,

tot infundintnos valor,

endolcian l'amargor

de darli al poble l'esquena.

En Falet, per matí l'uch,

gotets y copes de such

ruydaen en tots els hostals;

jo, que so fartanerot,

no volia xerigot,

sino feyna pe'ls caixals.

Y mentre ell tantament

s'empassava un ayguardent

mes cerinós que'l petroli,

jo m'cruspia ab mes profit,

quan no bacallà fregit,

una llesca ab allioli.

Així trescant y trescant,

mitj a peu, mitj caminant

sobre catifa de pols,

varem arribar al fi,

ell reventat del camí

jo... ab mes carpana tan sola.

¿Qué us diré dels jorns primers

quan els somnis falaguers

se tornaren desenganyis,

y la feyna presumida

era... engegarnos a dida

malgrat supliques y afanyis?

¡Cuants cops hem maleit l'hora

d'ambició enlluernadora

que 'ns llenà del nostre escon,

dantnos horribil miseria

en lloch d'aquella platzeria

que cercavem rodant mont!

¡Ja ha passat!... Avuy la vida

campo, y ab feyna seguida,

estich roig com un suis.

En Falet també treballa,

però... la salut li falta

y viu sempre malaltis.

Diu... que potés en un mal ayre,

que això no es d'estranyay gayre,

després de tants afaychus...

mes jo dich, y no m'vol creure,

que lo que disbauxa en beure

s'ho gasti en bons tallerichs.

¡El mam es la gran matural!

Però jo, la desventura

de mon trist company veyent,

no m'canso de predicar:

val més cinchs céntims de pa

que deu céntims d'ayguardent.

GINJOL.

El primer Congrés per la protecció dels interessos de les treballadores en Alemanya

El primer de març tingué lloch a Berlín el primer Congrés alemany per la protecció dels interessos de les treballadores. En el Comitè organitzador eren representades moltes importants associacions.

Respecte les condicions generals del treball de les operaries industrials s'aprobà la següent ordre del dia: El congrés, com a propores mellores practiques respecte 'ls salaris y les condicions de vida de les operaries, demana: I. La intervenció de l'Estat, a) per la reducció del temps de treball (especialment, aplicació de la jornada de 10 hores); b) protecció de les dones en estat interessant y de les parteres; ab institucions corresponents decases de subsidi, etc. c) protecció de les treballadores d'industries casulanes y a domicili, principalment: primer, mitjansant introducció del salari mínim; segon, sotmetent la industria a domicili a una inspecció; tercer, extenent fins a les industries a domicili l'asseguransa pera la invalidesa y les malalties.

II. L'acció directa de les operaries: El Congrés s'afirma en la necessitat de la organització professional y la resistencia de les operaries: a) com condició preliminar el Congrés demana de l'Estat la concessió y seguretat de la llibertat d'associació; b) el reglament legislatiu del contracte de tarifa.

III. La instrucció. El Congrés cregué necessari que les noyes, independentment del fet de que deuen exercitar temporalment o continuament una activitat professional, teneu d'adquirir una instrucció preparatoria corresponent a les exigencies de la industria y similar a la dels homes; aixis la dona podrà no tenir retribucions inferiors a les de l'home, a causa d'una generica inferioritat de capacitat productiva. Per tant el Congrés demana de l'Estat y dels municipis la institució d'escoles professionals femenines obligatories fins als divuyt anys complets, aprofitant les hores del dia pera la ensenyansa y sotmetent les aprenentes a un examen d'habilitació profesional. Y també demana l'Estat, independentment del fet de que les noyes endevinguen o no, més tart, dones de casa o mares de familia, la institució d'ensenyansa obligatoria d'economia domestica.

S'aprovaren també dugues ordres del dia més: la una a favor de la seguretat y elevació jurídica de les treballadores, l'altra reclamant totes les ajudes socials e higieniques a que tenen dret les obreres com a dones de casa y mares de familia.

X.

Higiene de primavera

Durant aquesta estació se presenten molt sovint angines, produhides algunes vegades a Barcelona per la pols dels platans, febres gastriques ab sintomas cerebrals, refredats y reumatismes ocasionats per l'humidat y ls canvis bruscos de temperatura. Les hemorragies son també freqüents.

La higiene aconsella un règim demulcent y atemperant, sudorífics y evacuacions sanguinees oportunament dirigides. Se recomanen especialment els banys, y convidria que d'acort ab els facultatius se'n prenguess quan menos un cada setmana, no sols per rahó de netedat, sino també pera evitar les erupcions cutànies.

Actualitats

(DE TOT ARREU)

Espanya

Dia 9 de Maig. —Hi ha espectació a Madrid per l'arribada dels diputats solidaris. —Al districte de la Inclusa s'intoxicaren ab llet dolenta més de 20 persones. —Se constitueix a Oviedo la Lliga de Asturias contra el desafío. —Dia 10. —Donya Victoria ha donat a llum un nen, a les 12 y 40 minuts.

Inglaterra

Londres 10 Maig. —La premsa elogia l'invent d'un tren elèctric d'una sola via, que farà 800 km. per hora.

Portugal

Dia 10. —Se sobmet a la royal firma el primer decret dictatorial. El regne està alarmat.

Montevideo

8 Maig. —Naufragi del vapor «Poitou».

San Francisco de California

Dia 10. —El consul xinès acusa a uns marins inglesos d'haver embarcat, enganyantlos, a 1.000 xinos; quan ells se vegeren enganyats s'amoïnaren. Els oficials ne mataren 25.

C.

CORRESPONDENCIA DE PARIS

El govern francès ab el fi de facilitar el perfet coneixement de idiomes estrangers, ha proposat als governs de diferents pahisos el cambi d'alumnes pensionats: es dir, França enviarà als col·legis de aquelles nacions un cert número d'alumnes, obligantse a admetre en sos pensionats un número igual d'alumnes de la nació convinguda. El primer govern qui ha contestat a aquesta invitació ha sigut el d'Austria. D'aquesta manera els joves no solament apendran l'idioma ab perfecció, sino que reculliran observacions profitoses sobre la vida íntima y característica dels pahisos

respectius. ¿Serà Espanya una excepció en aquest inter-cambi de cultura? Es de temer que els alumnes que l'Estat espanyol enviarà a l'extranger no seran els més aprofitats, sino que en la elecció dominarà l'nepotisme polítich, que afavoreix molt sovint als més rics e inteligents. Un escriptor havia proposat una idea més practica. Consistia en fundar en els grans centres d'ensenyansa d'extrangers un col·legi espanyol com els de Bolonia y Roma, desde l'qual els alumnes podrien freqüentar les aules més acreditades, perquè ningú ignora que cada centre universitari sol conrear a l'extranger una especialitat, com succehia antigament a la Sorbona de Paris, Bolonia, Salamanca, etcétera; ademés de ser això un gran medi pera perfeccionar els coneixements professionals, serviria de estimul als catedràtics y alumnes.

Passà l'primer de Maig sens altres conseqüencies que 740 detencions verificades per la policia y l'aparició d'un boig rus que disparà sis tiros contra un grup de soldats; de bon principi s'creya que s'tractava d'un atentat anarquista, pro fou un verdader accés de boigeria.

Fa poch qu'ha celebrat una assemblea la Societat pera l'estudi de la participació en els beneficis. Mr. Delombre pronuncia un notable discurs qual síntesis dona en aquestes paraules: «Fundada sobre l'interés recíproc de les parts, la participació en els beneficis constitueix un inestimable cambi de ventatjes pera l'capital y el treball.» Exposà els dificultats ab que ensopega l'capitalista ab aquest sistema y els graves perills que corre, als quals no troba compensació, y acubà ab aquestes paraules d'encoratjament: «Lluny de cedir y desanimarnos, acariem més que may nostra esperansa. No siga en ella l'instint cego del optimisme; pro si la clarividencia de les coses y la energia de la voluntat.»

El diumenge passat aparegué un nou setmanari obrer intitulat L'Eveil démocratique. El govern francès se preocupa del avenir del gabinet en la proxima legislatura. Clemenceau, Briand y Viviani, antics qüetes del socialisme que tanta popularitat se conquistaren en la oposició, en el poder no han lograt dar gust als seus antics satèl·lits; la Confederació General del Treball s'ha declarat en oberta oposició al govern. Els tres ministres son acusats de traïdors y apostates del socialisme. Clemenceau havia projectat una llei que serviria pera reduir a la impotencia politica la Confederació del Treball; Briand y Viviani han rehusat llur responsabilitat en aquesta mida de represió, per lo qual se parla d'una crisi imminent.

Paris 6 Maig.

MATTHIEU.

De Mataró

Sr. Director de AURORA SOCIAL.

Molt Sr. meu y casi estich per dirli en castella, y de mi mayor consideración y aprecio:

He llegit sol y entre companys lo primer número del seu periodich y en dugues paraules ben nostres li puch contestar «Ja fem». Es de primera. Ja cal que n'Millu del Carrer Nou axampli les vidrieres

de la entrada pero encabirlos al costat de Matralla y Cucull y que se'n proveheixi de una ma de pa-quets, perquè si val a dirho per la mostra, no podrà de altre modo dar l'abast. Se coneix que vostè hi te la ma trençada en parlar clar y català, aixis ha de esser, perquè parlant, parlant (aixis) la gent s'entenen.

Per lo demés, com que no vull ni sé endressarli una carta bombó, després de una encaixada de felicitació me permetrà quatre mots més.

Dugues coses nos han engrésat en manera, lo parlament que la redacció endressa «Al publich» y alló de les mellores concretes, positives, immediates.

Recorda aquelles paraules que estampa en lo paragraf del «No som polítics»... «los fonaments son les qüestions socials, les obres socials.» Donchs mereixen lletres de motlo, pro ben grosses y en forma de cartell pera esser fixades en tots nostres centres obrers, tal com s'estila en les associacions (verein) alemanes.

Quan vulga comensar la tasca pera lo cumpliment de les lleys protectoras del treball, li demano dongui avans una volteta per casa nostra. Li asseguro que llevat de una mitja dotzeneta entre fabriques y gastaments de fabriques, ab tot lo demés que el género de punt toca no hi ha altre lley del treball que la del embarch o envio, a la qual se sacrificquen totes les altres, la del Descans dominical, la de la duració del treball y mes que totes la del Treball de les dones y noys.

El perquè de tals excessos ahont hi ha Junta local de Reformes Socials es llarch de exposar y digne de esser pres en compte.

Lo dit: quan vulga datos no n'hi han de faltar, bona fé tampoch y entusiasme pera aplaudir les bones intencions al menos desde ara n'hi envio.

El passat diumenge se celebraren en aquesta ciutat els Jochs Florals; la festa revestí gran lluhiment e importancia; hi fou proclamada Reyna la Srta. Agata Sanllehy.

CRÒNICA SOCIAL

Notes de penombra

Segons autorisades estadístiques a París hi ha més de 317.000 habitacions de una sola pesa. Entre elles 78.481 estan habitades per 2 persones; 28.485, per 3; 10.428, per 4; 3.462, per 5; 1.161, per 6; 490, per 7 o 10, y unes 14 per families més nombroses.

Aquest apilotament de carn humana augmenta el coeficient de la mortalitat en proporció alarmant y com diu un escriptor fa que ls homes se matin un a l'altre per la facilitat del contagi y la falta dels elements higienics de primera necessitat.

A Milán se troben pessas en que hi viuen més de 8 persones.

A Londres 304.874 persones viuen en habitacions de una sola pesa, donantse nombrosos cassos de que en departaments d'escassa capacitat conviuen plegades de 12 a 15 persones.

A Bruselas s'hi allotjan 6.978 families en habitacions de una sola pesa. D'elles viuen en els terrats 2.186 families, unes 200 passen la vida en miserables coves, unes 1.511 families de més de 5 persones viuen en una sola habitació, qual capacitat no arriba a 2 metres laterals.

Comproban els funestos resultats d'aquet agombolament una important investigació feta en Maumtem per una Societat de segurs, que ha posat en evidencia que les morts produhides per la tuberculosi estan en proporció directa ab l'aglomeració.

Així en el grup d'habitants que s'allotjan familia per familia en ambients de 1 a 3 pessas, se ha obtingut sobre los morts 31,7 per 100 de tuberculosos; en les families que tenen més de 4 pessas la proporció baixa a 17,6 per 100, y en les families que viuen en espayoses habitacions la proporció no arriba al 10 per 100.

Diversions yankis

Una revista espanyola porta el següent balans de les conseqüencies de la festa nacional yanki celebrada el dia 4 de Juliol de 1904.

Se elevà el consum de pólvora a la fabulosa quantitat de 80.000.000 de franchs invertits en salves de artilleria fulminants, focs artificials y altres diversions extremadament perilloses.

Se diu que van morir per efecte d'aqueixos esplays 92 persones, d'elles 91 en el acte, arribant a 3.986 el número dels ferits.

Realment resultan unes diversions ben poch divertides y molt amargues per les families de les víctimes del engrescament popular.

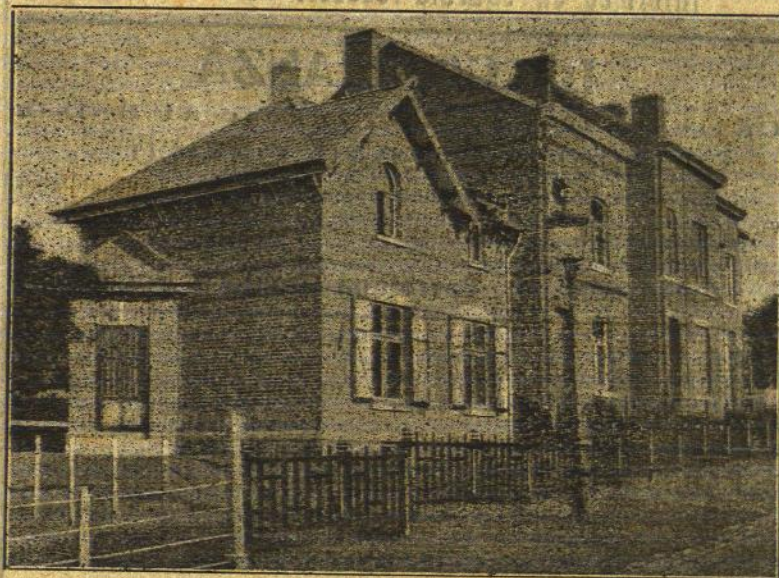
Notes xines

El Ministre de Justicia en Pekín ha anunciat al Trono que la proposició del virrey Tchou

Habitacions obreres

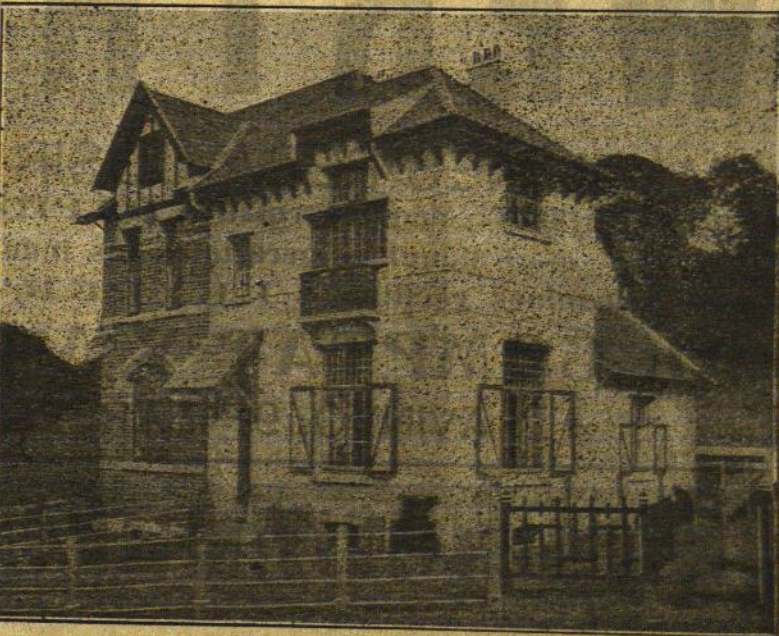
Es aquest un tema interessantissim sobre l'que AURORA SOCIAL ha de parlar ab alguna frecuencia

Avuy adelantem als nostres lectors alguns exemples de lo que s'fa al extranger, publicant varios models de casas belgues.

La 1.ª d'aquestes habitacions obreres fou construhida per la «Cooperativa» d'Aixelles, baix la direcció del arquitecte Gellé; es un dels tipos de casa a bon preu.

La 2.ª fou construhida per la «Societat anonima de les habitacions obreres de Namur»; arquitecte, D. Guiliém Delvaux; aquesta casa es mes gran que la 1.ª

La 3.ª fou construhida per la «Societat anonima de garantia de Liège»; arquitecte, Halkin. Es concebuda ab el fi d'evitar el relloguer.

La 4.ª y la 5.ª foren construhides per la «Caixa general de pensions y estalvis». Aquestes son ja més extenses que les anteriors.

Fou de prohibir la compra y venta de les dones é infants ha sigut acceptada per son ministeri. La part dispositiva diu lo següent:

1.º Els xinos que poseixin dones é infants comprats, deurán destruir de qualsevol manera els contractes de compra.

2.º Els xinos que segueixin comprant dones é infants seran rigorosament castigats.

3.º Les dones y els infants pobres podran ser emplejats com a servidors, mes deurán ser lliures.

4.º De aquí endavant se prohibirà pe'ls funcionaris tantes la compra de homes en les fires d'esclaus.

5.º Els xinos que poseixin esclaus comprats, deurán donalshi la llibertat.

6.º Els xinos que tingan servidors comprats deurán, no solsament donalshi la llibertat, sino també deixarlos casar ab qui vulguin.

7.º Els casaments son enterament lliures. Els xinos podran casarse ab tartares, els richs ab los pobres y els nobles ab la gent inferior.

Assamblea de surers

Hem llegit un important manifest que s' dirigeix als propietaris de sures y als industrials y obrers suro-tapers d'Espanya, convidantlos a una Assamblea celebradora a Madrid els dies 20, 21 y 22 d'aquest mes.

Se descriu en aquet document l'angoixa que s'apodera de tots devant la fonda crisi que experimenta la producció y la industria suera y s'excita als interessats a que fassin un esforç suprem donant calor a la projectada Assamblea.

Senyala la necessitat d'aixó per les negociacions que s'estàn fent ab Alemanya, França y els Estats Units, que tanta influencia poden tenir en aquesta producció.

Además, se llegeix en el manifest, importa

també prevenirse contra les eventualitats que poden presentar-se ab motiu de les exigencies de la Cambra de Comers de Londres, que amenacen ab la imposició d'un dret de 10 per 100 «ad valorem» a les nostres exportacions a Anglaterra, mercat importantíssim y actualment lliure.

Les adhesions poden dirigir-se a les Cambres de Comers de Palamós y de Sant Feliu de Guixols, al Sr. President de l'Associació de propietaris Surers de la provincia de Girona (Centre Moral), al Sr. D. Edelmir Esteva (Cáceres), al Sr. President del Centre Defensor de la Industria Suro-tapera de Sevilla, fins el dia 16 del actual, y al Sr. D. Primitiu Artigas (Rejo, 9, Madrid) fins el dia 20.

El dia 6 del corrent l'Alcalde de Manresa visità al Governador pera parlarli del conflicte ocorregut entre betaires y el Jurat d'arbitratge.

El senyor Ossorio, entendent que és cosa útil enrobustir l'acció y les facultats d'aquesta mena de tribunals d'arbitratge, encara que en la legalitat escrita no estigui taxativament comprés el cas, ha aconsellat al alcalde que fassi prevaldre les disposicions del jurat y obligui als infractors a satisfer les multes.

També va parlar el senyor Armengou al governador de la vaga que han iniciat els paletes de Manresa, demanant als patrons un ral més de jornal, perque l' que ara cobraven no els hi arriba pera l'manteniment de les famílies.

Els patrons, entenent també així, han proposat als obrers augmentar el jornal en el doble de lo que aquets demanen, és a dir, en dos rals diaris, a condició de que treballin una hora més per jornada.

A aixó no s'hi han volgut conformar els paletes.

Fa temps que dura en aquesta ciutat la vaga de les montadores de paraigües, qual salari es, certament, insuficient. Desitjem que s' solucioni el conflicte, segons demana la justícia.

La Comunió de patrons obrers estam-padors qu' elegiren al Alcalde d'aquesta ciutat per arbitre en una qüestió surgida entre ells ha acceptat la fórmula de transaccio proposada.

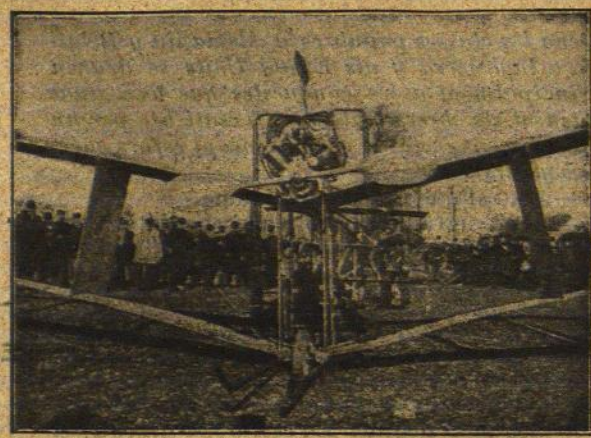
PASSATEMPS

Els rellotges de butxaca

La ciutat de Heidelberg ha projectat aixecar un monument al inventor dels rellotges de butxaca, (coneguts primerament ab el nom «d'ous de Nuremberg»); Pere Henlein, que nasqué en aquella ciutat en 1485 y morí en 1540. El monument costarà 27.500 francs, que seran abonats pel Municipi de Nuremberg y per la «Unió dels rellotgers alemanys».

PROBLEMA

Un parcer del Camp de Tarragona ha pres en arrendament 20 moijades de terra. En cada una hi sembrà 2 quarteres de blat, que comprà a 16 pessetes en el mercat de Reus. Gastà en abonos, sembra, conreus y recolecció 150 pessetes per moijada. El blat produí un augment de 1.500%. El parcer venqué la cullita a 22 ptes. l'hectolitre. Pagà per lo arrendament la tercera part del producte de la cullita. ¿A quantes pessetes puja el benefici que feu?

Mr. Santos Dumont, conegut pels sus invents aereos-taticis, ha construhit un nou aparell pera volar, diferent del que l'any passat guanyà el premi del «Aer-Club» de Fransa; es el que representa aquest grabat. La tela ha sigut substituïda per dugues plaques de fusta, el timó está en la part posterior; el motor poseheix una forsa de 100 caballs y l'aparell descansa sobre una sola roda.

SOLUCIONS

A la Endevenilla industrial.

(Véja's el núm. 1.º d' AURORA SOCIAL).

El carbó.—L'han endevinada: C. B., R. P., J. M. P., Verax.

Al problema:

(Véja's el núm. 1.º)

1.º Guany diari: Ptes. 4.24. 2.º Aument en 5 anys: Ptes. 31.84.—Han encertat les solucions a abducs parts del problema: en T. A. S., Leafar. A la 1.ª part solament: L. P. V., V. P.

A la Pregunta gráfica,

(Véja's el núm. 2.º)

Edison.—Han encertat la resposta: C. B., T. A. S.

Imp. carrer Nou de St. Francesch, 17

SECCIO D'ANUNCIS

Tomen **OSTRAINA** que es el mejor reconstituyente

COLOCACIONS SE NECESSITEN:

Mitjes oficials sastresses.
Aprenta modista.
Id. de confeccions.
Oficials pràctiques de confecció de vestits pera senyora.
Aprent per camiseria.
Treballadores pera gorres de llana, de ganxet.
Bones oficials modistes.
Oficials sastresses.
Aprentents sabaters.
Un tenedor de llibres.
Un dependent de teneduria.
Un jove màquina d'escriure.
Un aprenent manyà (per fora de Barcelona.)
Id. id. esparter.

Informes en aquesta redacció de 5 a 6 tarda

LA CONFIANZA

Calle Aviñó, n.º 30, frènte al Bolsín
HIPOLITO FÉDAU, ÓPTICO

Inmenso surtido en lentes y anteojos de todas clases; especialidades en los de roca á 8 pesetas par, garantizados como lo mejor que hay.
Las recetas de los señores Oculistas son atendidas en el acto y esrupulosamente ejecutadas.

Aviñó núm. 30, Barcelona (frente al Bolsín)

JUAN AYNÉ

INSTRUMENTOS DE MÚSICA
Fernando VII, 53 y Call, 22
BARCELONA

FABRICA DE PIANOS, ARMONIUMS Y ÓRGANOS

Pianos de todas clases, verticales y cruzados.—Armoniums los más superiores y baratos.

A. COROMINAS

Talleres: Mercaders, 27.—Despacho: Princesa, 45, 1.º—Barcelona.
(Catálogos gratis)

Dibuixos, serres y fusta pera marqueteria

FABRICACIÓ Mobles de jonch esmaltat. Esfil Parisch
Mobles de bambú y rúschs

Catálechs a 30 cèntims

A. Miranda Banys Nous, n.º 15
BARCELONA

Ventatges pels suscriptors

Al menys una vegada a l'any se repar-tirán regalos entre 'ls suscriptors.

Aquests regalos consistirán en objectes d'utilitat doméstica com per exemple: mobiliaris y paraments de casa, maquines de cusir, rellotges, armaris, etz.; y també en imposicions de 20 ptes. a la Caixa d'Estalvis.

Els suscriptors que ho sigan desde bon principi, rebrán de franch els números correspo-nents als mesos de Maig y Juny, pagant tan sols un se-mestre.

RENOMBRADOS

COSTANZI

El éxito

cada día más creciente de los milagrosos medicamentos

COSTANZI

para la curación de las Estrecheces uretra-les, Uretritis, Prostatitis, Cistitis, Catarros d la vesiga.

Enfermedades humorales

han hecho necesario el cambio del Depósito para España, lo propio que de la Farmacia de su preparador

Grau Ynglada

à la Rambla del Centro, n.º 30 (junto al Crédit Lyonnais), Barcelona, lo cual se hace público para conocimiento de sus nume-rosos favorecedores.

WERTHEIM

MÁQUINES PERA COSIR Y BRODAR
ESPECIALITAT: Màquina rotativa RÀPIDA, la mellor del món.

Màquines pera totes les industries.

Màquines rectilínees LEYPERT pera mitjas.

AL COMPTAT Y A PLASSOS

AVINYÓ, 9.—BARCELONA

CALLICIDA PIZÀ

Estirpa rápidamente, sin dolor ni molestia, los callos y durezas.
Es curioso: no motiva los inconvenientes de otros emplastos y de los líquidos en general. Es económico, una peseta en todas las farmacias, droguerías y zapaterías.

Depósito general: Farmacia del autor, Plaza del Pino, 6. BARCELONA
Por 1.30 ptas. se remite por correo certificado.

Gran sastrería LA TIJERA DE ORO

LA MÁS ECONÓMICA

Plàtería, 48, (esquina á la de Manresa).—BARCELONA

Acabamos de recibir y ponemos á disposici6n de nuestros foverecedores un completo surtido de novedades para la temporada de verano, los precios son tan limitados que no admiten competencia, como podrá apreciarse por los expuestos á continuaci6n.

Trajes lanilla alta novedad, corte elegante, confecció esmerada. de 20 á 80 ptas.
Trajes tricots, estambres, jergas, vicuñas, cheviots, armures, id. id. de 22 á 40 ptas.
Gabanes, variaci6n inmensa, forros alta novedad, idem idem. de 30 á 110 ptas.
En pantaloneria han llegado varios pedidos que for-

man la colecci6n más nueva, rica y elegante que se ha visto, id. id. de 6 á 35 ptas.
Elegantísima colecci6n de alpaca en negro y colores, para trajes y americanas, á precios reducidos.
Surtido completo en driles y piques.
Trajes y demás prendas confeccionadas, en todos géneros y clases.

NOTA.—En caso urgente se entregan los trajes á las ocho horas de tomada la medida remitiéndose, si es preciso, franco de porte á su destino.

HERNIADOS (trençats), leed:

Si quereis encontrar curaci6n radical de vuestros males, usad los modernos bragueros del especialista Torrent, no molestan ni hacen bulto, amoldándose al cuerpo como un guante; hombres, mujeres y niños deben de usarlos. Contenci6n absoluta, curaci6n pronta y comodidad inmensa se obtiene con tan maravillosos bragueros. No comprar sin ver antes esta casa. Uni6n. núm. 13. tienda. Casa Torrents.